

KERK +leven

WEEKBLAD — NUMMER 8 — 18 FEBRUARI 2009

antwerpen brugge gent mechelen hasselt

Klapstoel
Wivina
Demeester

Dossier
Sociale
stage

Adoptie
vóór
en na

blz. 7

blz. 12-13

blz. 16

WOENSDAG halfnegen 's ochtends. De leraar-kamer van Sancta Maria dampt van de koffie en het ge-roezemoes. Ook ouders schuiven aan. Iedereen bedient zich gratis en voor niks. Aan de schoolpoort moedigt een leerkracht een aarzelende ouder aan: „Kom erbij!” En wat staat er op het programma? Niets. En toch veel. De tongen komen los en informeel worden ervaringen uitgewisseld. Er ontstaan vriendschapsbanden, ongedwongen en welgemeend. In die context worden opvoedingstips erg gewaardeerd. Anderstalige nieuwkomers worden in het bijzonder aangesproken voor kookavonden, waarop ouders traditionele gerechten voor elkaar klaar-maken.

„Voor ons zijn ouders de eerste ervaringsdeskundigen”, vertelt directeur Jan Leenaerts. „We betrekken hen altijd wanneer zich een probleem voordoet met een leerling. Soms kan dat zelfs gaan tot coaching thuis. Maar ook voor allerlei vrijwilligerstaken worden ouders ingeschakeld, waarbij ze zich als vanzelf het opvoedingsproject van de school eigen ma-

God tussen pot en pint

Als het gezin de hoeksteen van de samenleving is, dan moeten ouders alle mogelijke steun krijgen om hun opvoedingstaak waar te maken. Hoe kun je kwetsbare gezinnen die steun geven zonder hen een stempel op te drukken? Sancta Maria Basisschool in Leuven doet het tussen pot en pint. Ook binnen gezinspastoraal leeft het idee om ouders nabij te zijn in de geloofsopvoeding.

Lieve Wouters

Opvoedingsondersteuning inspireert gezinspastoraal

ken. Zo worden ze betrokken bij het wekelijkse bezoek van leerlingen aan het naburige rusthuis, waar ze samen met de bejaarden, én met kinderen van een school voor buitengewoon onderwijs, circustechnieken krijgen aangeleerd. Een ander project, eveneens in het rusthuis, vertrekt van verhalen. Om beurten mogen kinderen en bejaarden verhalen vertellen uit hun leefwereld.”

Eén van de vaste bezoekers van het koffiemoment in de school is Hilde Pex, ouder van drie leerlingen en toevallig ook coördinator van de Interdiocesane Dienst voor Gezinspastoraal (IDGP). Op zoek naar manieren om als Kerk gezinnen nabij te zijn, werd ze door het initiatief op ideeën gebracht. „Ik merkte zelf dat elke keer oplossingen werden gevonden voor de grote en kleine problemen van ouders. Waarom zouden we in de Kerk ook niet zulke momenten in-lassen, bijvoorbeeld na de eucharistie? Het kost weinig of geen moeite en het werkt. Het gaat erom ontmoetingsplaatsen te creëren waar mensen hun ervaringen kunnen delen en zo elkaar verrijken.”

Ook het IPB, overlegorgaan van christenen uit alle geledingen van de Vlaamse Kerk, ziet brood in het

thema en wijdde er twee studiedagen aan. Op verschillende vlakken kunnen opvoedingsondersteuning en Kerk elkaar immers kansen bieden. Zo zijn ontmoeting en gemeenschapsvorming een noodzakelijke voorwaarde, iets wat de Kerk kan bieden en waarvan ze tegelijk kan groeien.

Geen praatbarak

De catechese biedt ook heel wat mogelijkheden om met ouders samen te komen en uit te wisselen over een thema als geloofsopvoeding in het gezin. Daar zal men snel opmerken dat de noden van de ouders verschillend zijn. De één is gebaat met een smaakmakend geloofs-aanbod, bij wijze van eerste verkondiging. De ander verlangt meer verdieping. Een andere piste is de liturgie. „Het is belangrijk om gezinnen het gevoel te geven dat ze welkom zijn tijdens de viering”, vindt Hilde Pex. In haar eigen parochie zorgt ze voor kinderbijbels en kleurprenten voor de kinderen. Die zijn op die manier zinvol bezig, terwijl ze hun ouders de kans geven om de dienst te volgen. Ook een verzorgde kinderwoorddienst kan passen in het kader van opvoedingsondersteuning.

„Het zijn heel eenvoudige zaken, die al op veel plaatsen worden toegepast. Maar bekeken vanuit het perspectief van opvoedingsondersteuning, zijn ze echt niet onbelangrijk. Bedoeling is niet om allerlei nieuwe initiatieven te lanceren die veel energie en inzet vragen. Wel om reeds bestaande goede dingen meer steun te bieden.” In dat kader verwijst Hilde Pex onder meer naar het project *Lievehemel!* van Kerk & Wereld (zie de website www.kerk-en-wereld.be).

Bij dit alles is het niet alleen belangrijk oog te hebben voor de beweging van de Kerk naar gezinnen, maar ook voor die van gezinnen naar de Kerk, klinkt het bij het IPB. Ze moeten inspraak hebben en ernstig genomen worden. Volgens Hans Van Crombrugge, docent aan het Hoger Instituut Gezinswetenschappen in Brussel, gebeurt opvoedingsondersteuning weliswaar best in een informeel kader en vertrekkend vanuit de ervaringen van gewone mensen, maar „het mag geen praatbarak worden”.

Daarom wordt best gewerkt via een welbepaald inhoudelijk aanbod, zoals de werkelijke problemen van mensen of hun idealen. Zo kunnen ook de ‘trage vragen’ aan bod komen: vragen naar wat mensen waardevol en zinvol vinden in de opvoeding.

Ouders koken voor elkaar en raken aan de babbel. Grote en kleine problemen vinden intussen een oplossing. © Sancta Maria Instituut